

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518205547
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Jahnová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1518205547.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Jahnovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v sporovej veci žalobkyne: E.. T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/X, T., zastúpená JUDr. Evou Krištofiakovou, advokátkou so sídlom Zelená 11, Malinovo, proti žalovanej: UNIQA pojišťovna, a.s., so sídlom Evropská 136/810, 160 12 Praha 6, Česká republika, IČO: 49 240 480, konajúca prostredníctvom UNIQA pojišťovna, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, Bratislava, IČO: 53 812 948, zastúpená PRK Partners s. r. o., so sídlom Suché Mýto 1, Bratislava, IČO: 35 978 643, o zaplatenie 12.900,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava V, č.k. 12C/35/2018-605 zo dňa 26.05.2023 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 13.06.2023, č.k. B5-12C/35/2018-616, v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 20.07.2023, č.k. B5-12C/35/2018-638 a v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 31.07.2023, č.k. B5-12C/35/2018-640, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok bývalého Okresného súdu Bratislava V, č.k. 12C/35/2018-605 zo dňa 26.05.2023 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 13.06.2023, č.k. B5-12C/35/2018-616, v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 20.07.2023, č.k. B5-12C/35/2018-638 a v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 31.07.2023, č.k. B5-12C/35/2018-640
p o t v r d z u j e .

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Bývalý Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 26.05.2023, č.k. 12C/35/2018-605 v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 13.06.2023, č.k. B5-12C/35/2018-616, v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 20.07.2023, č.k. B5-12C/35/2018-638 a v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 31.07.2023, č.k. B5-12C/35/2018-640, rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie istiny 1.709,- eur zastavil. Zároveň uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 8.993,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.993,29 eur od 09.05.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu zamietol. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 39,40 % a štátu nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 30,30 % a voči žalovanej v rozsahu 69,70 %.

2. Žalobkyňa sa žalobou doručanou súdu prvej inštancie dňa 10.09.2018 a doplnenou dňa 08.11.2018 domáhala voči žalovanej zaplatenia istiny 12.900,- eur s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu pred súdom prvej inštancie odôvodnila tým, že dňa 25.02.2018 vznikla na motorovom

vozidle R. H. R. X,X Q., L.: T., ktorého bola vlastníčkou (ďalej len „motorové vozidlo“), škoda na ul. Na H. R. T., kedy vodič E. H. T. nabúral do múrika, keď sa vyhýbal psovi, ktorý sa nečakane objavil pred autom, pričom motorové vozidlo do múra nabúralo a následne dopadlo na kopy muriva a smetí pred poškodeným múrom. Na miesto nehody bola zavolaná polícia, ktorá vodičovi uložila pokutu v blokovom konaní a zároveň bolo odňaté osvedčenie o evidencii vozidla. Žalobkyňa túto škodovú udalosť riadne nahlásila žalovanej, s ktorou mala uzatvorené havarijné poistenie s pripoistením GAP. Žalovaná vyzvala žalobkyňu na doplnenie dokladov. Dňa 26.03.2018 doplnila žalobkyňa požadované podklady vrátane kalkulácie opravy zo dňa 27.03.2018 na čiastku 9.836,51 eur s DPH. Žalovaná vyzvala na doloženie ďalších dokladov dňa 29.03.2018. Dňa 05.04.2018 žalovaná oznámila žalobkyňi, že nesúhlasí s opravou vozidla, a že ide o totálnu škodu. Dňa 09.04.2018 žalovaná oznámila žalobkyňi, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX ku dňu 28.02.2018 zanikla. Žalovaná dňa 23.04.2018 ukončila šetrenie škodovej udalosti a podľa vykonaného šetrenia bolo zistené, že preukázaný rozsah a charakter poškodenia motorového vozidla nezodpovedá deklarovanému nehodovému deju. Zo záveru znaleckého posudku vypracovaného poisťovňou vyplýva, že nie je technicky prijateľné, aby došlo k poškodeniu vozidla v rozsahu zdokumentovaného poškodenia. Z tejto formulácie vyplýva, že časť poškodení na motorovom vozidle je zrejma a nie je sporná, pričom žalovaná nič žalobkyňi neuhradila. Uplatnená istina 12.900,- eur je cena, za ktorú žalobkyňa motorové vozidlo pred uzatvorením poistenia kúpila.

3. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 488, § 489, § 517 ods. 2, § 788 ods. 1 a 3, § 795 ods. 1, § 797 ods. 1, 2 a 3, § 799 ods. 1, 2 a 3, § 802 ods. 2, § 879u, § 797 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podaním doručeným dňa 30.09.2021 zobrala žalobkyňa svoju žalobu v časti o zaplatenie 1.709,- eur späť, preto sa súd prvej inštancie v prvom rade vysporiadal s týmto procesným návrhom. Keďže v danom prípade k čiastočnému späťvzatiu žaloby zo strany žalobkyne došlo pred začatím predbežného prejednávania sporu alebo pojednávania, na rozhodnutie o prípustnosti čiastočného späťvzatia žaloby súd prvej inštancie nevyžadoval vyjadrenie protistrany. Preto súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku a konanie v časti o zaplatenie 1.709,- eur zastavil. Pokiaľ ide o zvyšok žalobkyňou uplatneného nároku, na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná, a preto jej v časti o zaplatenie 8.993,29 eur s príslušenstvom vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Súd prvej inštancie zhrnul, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vyplatenia poistného plnenia z havarijného poistenia s pripoistením GAP, ktoré mala uzatvorené v poisťovni UNIQA a.s., z dôvodu, že na poistenom motorovom vozidle R. H. L.: T., došlo dňa 25.02.2018 k škodovej udalosti, kedy vodič E. H. T. na ulici Na H. v T. vyšiel mimo cesty počas toho ako sa uhýbal psovi na ceste, pričom s vozidlom havaroval. Žalobkyňa požadovala vyplatiť poistné plnenie zodpovedajúce všeobecnej hodnote motorového vozidla ku dňu vzniku poistenia, nakoľko sa v danom prípade malo jednať o totálnu škodu na motorovom vozidle. Súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami konania nebolo sporné, že v danom prípade bolo k uvedenému motorovému vozidlu dojednané havarijné poistenie s pripoistením GAP. Toto pripoistenie prakticky znamená, že poistený má v prípade poistnej udalosti, ktorej následkom je totálne zničenie motorového vozidla nárok na vyplatenie plnenia, ktoré zodpovedá hodnote motorového vozidla v čase uzatvorenia poistenia a nie v čase poistnej udalosti. Skonštatoval, že platnosť ako aj rozsah poistenia vyplývajúci z poistnej zmluvy nenamietala žiadna zo sporových strán. Sporným nebolo ani to, že dňa 25.02.2018 došlo k škodovej udalosti na ulici Na H. v T., pri ktorej došlo k poškodeniu poisteného motorového vozidla. Sporným nebolo ani to, že žalobkyňa škodovú udalosť poisťovni riadne nahlásila a poskytla všetku požadovanú súčinnosť. Obdobne strany nepopierali ani rozsah spísaného poškodenia motorového vozidla ako vyplýval zo zápisov poisťovne o poškodení vozidla zo dňa 27.02.2018, 06.03.2018 a 15.03.2018. Medzi stranami zostal sporný priebeh nehodového deja, skutočnosť, či sa v danom prípade vôbec jednalo o náhodilú udalosť, na ktorú sa vzťahuje právo na poistné plnenie, ako aj to, či deklarovaný rozsah poškodenia motorového vozidla je v priamej príčinnej súvislosti so samotným nehodovým dejom a teda či mala mať žalobkyňa nárok na plnenie z poistnej zmluvy. Žalovaná poukazovala na ustanovenia poistných podmienok čl. 7 a čl. 8, v zmysle ktorých, ak poistený koná s úmyslom uviesť poistiteľa do omylu v súvislosti s okolnosťami majúcimi vplyv na výšku alebo dôvod poistného plnenia, má poistiteľ právo poistné plnenie zamietnuť. Žalovaná tiež konštatovala, že poistiteľ neposkytne poistné plnenie, ak poistník neposkytol poisťovateľovi pri uzatváraní poistenia alebo pri prešetrovaní poistnej udalosti pravdivé informácie. Uvedené závery žalovaná podporovala znaleckým posudkom O.. U., ktorý konštatoval technickú neprijateľnosť nehodového priebehu ako ho opísal vodič motorového vozidla, a tiež technickú neprijateľnosť zdokumentovaného poškodenia v príčinnej súvislosti s nehodovým

dejom. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uviedol, že pokiaľ žalovaná ako poisťovňa uzatvorila škodovú udalosť odmietnutím poskytnutia poistného plnenia poukázaním na porušenie konkrétnych ustanovení poistných podmienok, bolo výhradne jeho dôkazným bremenom dostatočným spôsobom preukázať dôvodnosť takéhoto postupu a naplnenie predpokladov vyplývajúcich z citovaných poistných podmienok. Žalovaná mala za to, že poistený konal s úmyslom uviesť poisťiteľa do omylu v súvislosti s okolnosťami majúcimi vplyv na výšku alebo dôvod poistného plnenia a tiež, že poisťník neposkytol poisťovni pravdivé informácie. Podľa názoru súdu prvej inštancie sa uvedené závery žalovanej v konaní nepodarilo preukázať. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že každá zo sporových strán do konania predložila vlastné znalecké posudky s ich viacerými doplneniami, ktoré sa vo svojich záveroch podstatným spôsobom odlišovali. Najzásadnejšie pre posúdenie dôvodnosti postupu poisťovne pri likvidácii uvedenej poistnej udalosti bolo ustálenie, či rozsah a charakter poškodenia motorového vozidla zodpovedá deklarovanému nehodovému deju, ako aj či vodič poisťovni uvádzal nepravdivé informácie za účelom získania plnenia pre poisteného z dojednaného poistenia. Aby súd prvej inštancie mohol zaujať stanovisko k opodstatnenosti postupu poisťovne, bolo potrebné sa predovšetkým vysporiadať so závermi jednotlivých znaleckých posudkov, vrátane znaleckého posudku vypracovaného Znaleckým ústavom súdneho inžinierstva v Žiline. Súd prvej inštancie uviedol, že o nehodovom deji bolo známe a ustálené, že vodič T. na ulici Na H. R. T. nezvládol dvojitzú tzv. „esíčkovú“ zákrutu po tom, ako sa vyhýbal psovi, ktorý mu vošiel do cesty, pričom v dôsledku vyhýbacieho manévra zišiel mimo cesty a narazil do betónového bloku. Jednalo sa o februárové zimné obdobie, vodič podľa vlastných slov išiel rýchlosťou 40 až 50 km/h, v krízovej situácii nebrzdil. V dôsledku vzniknutej kolízie malo dôjsť k poškodeniu motorového vozidla v rozsahu tzv. totálnej škody, čo vyplýva zo zápisov poisťovne UNIQA, ktorá neodporúčala vykonanie opravy. V prvom rade súd prvej inštancie upozornil na osobitosť havárie motorového vozidla ako nehodového deja. Porovnávajúc a vyhodnocujúc predložené znalecké posudky sa súd prvej inštancie nestotožnil so závermi znalca O.. U.T.. Uvedené odôvodnil, že znalec U. pri vypracovaní svojho znaleckého posudku ako aj všetkých svojich doplnení vychádzal len zo sprostredkovaných zistení, z fotodokumentácie predloženej poisťovňou. Uviedol, že napriek tomu, že sa jedná o znalca pôsobiaceho v Bratislave, teda v mieste, kde nastala aj škodová udalosť, tento znalec nevykonal ani raz fyzickú obhliadku miesta škodovej udalosti, nevyhotovil žiadne vlastné fotografie a nevykonal ani skúšobnú jazdu v mieste škodovej udalosti (na rozdiel od znalca Š.). Vlastné vnímanie priestoru škodovej udalosti a zisťovanie všetkých jeho osobitostí bolo podľa názoru súdu prvej inštancie elementárne nevyhnutné pre vytváranie znaleckých záverov o priebehu nehodového deja ako aj o tom, aké následky tohto deja možno považovať za možné. Uvedený postup znalca U. mal podľa súdu prvej inštancie potom vplyv na nekonzistentnosť a úpravu jeho záverov v jednotlivých doplneniach k znaleckému posudku, kedy vždy len reagoval na závery buď znalca Š. alebo závery znaleckého ústavu, pričom ani vo svojich doplneniach nevychádzal z vlastných pozorovaní a zistení. Podľa názoru súdu prvej inštancie je nemožné kvalifikovane vyhodnotiť priestor dopravnej nehody a posudzovať jeho osobitosti bez vlastných zistení či meraní. Uvedené možno badať napríklad v tom ako znalec U. vyhodnocoval tvar či hmotnosť betónového bloku, ktorý sa nesporne nachádzal v mieste škodovej udalosti a to bez toho, aby tento betónový blok vôbec videl. Znalec U.Ó. tiež rigidne vychádzal z tvrdení vodiča T. v dotazníku zo dňa 16.04.2018, poskytnutého poisťovni UNIQA. Súd prvej inštancie súhlasil, že tento dotazník a údaje v ňom ohľadne škodovej udalosti z vlastného vnímania vodiča sú nevyhnutný dôkaz pre vypracovanie znaleckého posudku, ako však súd prvej inštancie už uviedol, tieto skutočnosti je potrebné vyhodnocovať vo vzájomných súvislostiach s ostatnými predloženými dôkazmi. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom znalca Š., že je nereálne od vodiča požadovať presné informácie o rýchlosti, ktorou sa na motorovom vozidle pohyboval bezprostredne pred škodovou udalosťou a následne pri znaleckých záveroch vychádzať iba z nich. Je takmer nemožné, aby sa vodič pred dopravnou nehodou pozeral na ručičku tachometra a presne si pamätal akou rýchlosťou sa pohyboval, keď sa v tej chvíli reflexívne snaží odvrátiť haváriu. Údaje uvádzané vodičom je preto potrebné brať ako orientačné a subjektívne vnímané a tieto následne vyhodnocovať v logických súvislostiach. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na to, že presne takto pri vypracovaní svojich znaleckých posudkov postupovali znalec Š., ako aj znalecký ústav, ktorý takisto uviedol, že tvrdenia vodiča je potrebné brať ako „subjektívny vnem“ na rozdiel od znalca U., čo napokon tento potvrdil aj sám, keď vo svojom druhom doplnení k znaleckému posudku konštatoval, že vo svojom znaleckom posudku analyzoval dej výhradne na základe opisu vodiča. Ak preto znalec Š. ako aj znalecký ústav dospeli k záveru, že rýchlosť, ktorou sa vodič T. pred škodovou udalosťou pohyboval bola okolo 30 km/h až 37 km/h, je takýto rozdiel oproti rýchlosti uvádzanej vodičom v dotazníku (40-50 km/h), možné považovať za tolerovateľnú odchýlku, ktorá vznikla pod vplyvom stresujúceho zážitku z dopravnej nehody. V žiadnom prípade takýto údaj nemožno vyhodnotiť ako úmyselne poskytnutý nepravdivý údaj, v dôsledku ktorého mala byť poisťovňa

uvedená do omylu. Pričom ako vyplýva zo záverov všetkých znalcov, práve rýchlosť bezprostredne predchádzajúca nehodovému deju bola jedným zo zásadne dôležitých faktorov pre ustálenie následkov škodovej udalosti. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že ďalším podstatným prvkom samotnej škodovej udalosti bol priebeh nehodového deja. Znalec U. pri vyhodnocovaní svojich záverov vychádzal zo šikmého nárazu vozidla do betónového bloku, znalec Š. vychádzal z kolmého nárazu do betónového bloku. Znalecký ústav vyhodnotil oba znalecké posudky ako aj dokumentáciu nachádzajúcu sa v súdnom spise a dospel k záveru, že vozidlo primárne nenarážalo do betónového bloku, na ktorej bolo po nehode dokumentované, t.j. tento kontakt nebol primárny, ale vozidlo sa podľa zanechaných stôp na daný betón zosunulo po primárnom kontakte s betónovým múrom pravou prednou časťou motorového vozidla, pričom k zosunutiu na betónový blok došlo v dôsledku pôsobenia tiaže vozidla. V nadväznosti na to súd prvej inštancie uviedol, že práve správne ustálený priebeh nehodového deja je v spojení so správne ustálenou vstupnou rýchlosťou nevyhnutný k správne zisteniu rozsahu možných poškodení na motorovom vozidle. Uviedol, že znalecký ústav síce popísal priebeh nehodového deja odlišným spôsobom ako obaja znalci pred ním, konštatoval však, že znalec U. vôbec neprihliadol k súvislostiam a vzájomným väzbám. Hoci znalec Š. takisto popísal priebeh nehodového deja iným spôsobom ako znalecký ústav, tento konštatoval, že znalec Š. popísal vznik poškodení obdobným spôsobom ako Ústav súdneho inžinierstva. Z uvedeného súdu prvej inštancie vyplynulo, že aj keď nebolo možné exaktné technicky úplne detailne simulovať celý kolízny dej vzhľadom na nedostatočne presné poskytnuté informácie (čo konštatovali všetci znalci), znalec Š., ako aj Ústav súdneho inžinierstva pristúpili k vyhodnoteniu priebehu škodovej udalosti ako aj rozsahu poškodenia z hľadiska zisťovania technicky prijateľného priebehu škodovej udalosti a jej následkov, pričom ich zistenia následne porovnávali s popisovaným priebehom škodovej udalosti a deklarovaným poškodením z hľadiska ich možnosti, na rozdiel od znalca U., ktorý vychádzal z pevne stanovených vstupných údajov bez prihliadnutia na ďalšie okolnosti. Určenie za akých okolností mohlo dôjsť k popísanej škodovej udalosti a popísanému rozsahu poškodenia ako to vykonal znalec Š. a znalecký ústav, bolo podľa názoru súdu prvej inštancie správnym postupom. Ďalej súd prvej inštancie odôvodnil, že tieto závery bolo následne potrebné porovnať s tvrdeniami vodiča a popísanému rozsahu poškodenia a tak dospieť k záveru, či priebeh nehodového deja a zistené poškodenie bolo alebo nebolo s nimi v značnom rozpore. Pričom len ak by došlo k takýmto rozporom, prichádzalo by do úvahy buď krátenie alebo odmietnutie poistného plnenia z dôvodu poskytnutia nepravdivých informácií. Súd prvej inštancie však nedospel k záveru, že by k nehodovému deju alebo k zadokumentovanému rozsahu poškodenia nemohlo dôjsť tak ako to popísal vodič T. a teda, že by mala poisťovňa v danom prípade dôvod na úplné odmietnutie poskytnutia poistného plnenia. Poukázal na to, že uvedené závery vyplývajú aj zo znaleckého posudku znaleckého ústavu, ktorý konštatoval, že ku škodovej udalosti mohlo dôjsť tak, ako bolo deklarované v podkladoch. Uvedený záver platí aj pokiaľ ide o stanovenie rozsahu poškodenia motorového vozidla v príčinnej súvislosti s nehodovým dejom, keďže v danom prípade sa jednalo o totálnu škodu. Poškodenia zdokumentované na vozidle korešpondovali s kontaktnými plochami a zadokumentovanými zanechanými stopami. Žalovaná aj po vypracovaní znaleckého posudku znaleckým ústavom trvala na tom, že k poškodeniu olejovej vane a motora nemohlo dôjsť v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Podľa názoru súdu prvej inštancie znalecký ústav dostatočným spôsobom vysvetlil za akých predpokladov pri škodovej udalosti k takémuto poškodeniu mohlo dôjsť. Poukázal na to, že únik oleja zdokumentovaný na nespevnenej ploche bol statického charakteru, vytečený zo spodného krytu motora. Znalecký ústav uviedol, že poškodenie olejovej vane zodpovedá poškodeniu na danom mieste. Znalecký ústav poukazujúc na fotografie poškodeného motorového vozidla zo dňa 27.02.2018 logickým spôsobom konštatoval, že došlo k prerazeniu olejovej vane nad úroveň spodnej hrany so začiatkom vo výške cca 1 cm a umiestnením v prednej polovici. Pri tomto umiestnení nedochádza k úniku celého objemu oleja a zostávajúce množstvo je závislé od polohy vozidla. Aj z uvedeného záveru bolo podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že motorový olej unikal postupne podľa toho ako sa manévrovalo s motorovým vozidlom. Tomu zodpovedá aj fotodokumentácia motorového vozidla z miesta nehody ako aj miesta, kde bolo motorové vozidlo odložené. Na oboch miestach je pod motorovým vozidlom badať stopy vytečeného motorového oleja. Podľa súdu prvej inštancie nie sú tak správne závery znalca U., že pokiaľ došlo k poškodeniu olejovej vane, mali byť na mieste škodovej udalosti viditeľné stopy po úniku 4 litrov motorového oleja. Znaleckým ústavom bolo jasne konštatované, že k poškodeniu olejovej vane došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Taktiež poškodenie plastovej remenice klinového remeňa zodpovedá podľa záverov Znaleckého ústavu poškodeniu v dôsledku bodového kontaktu s predmetom, ktorý podľa umiestnenia následne kontaktoval kryt rozvodov a pôsobil z vnútornej časti smerom k vonkajšej remenice. Je teda prijateľné, že poškodenie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. V čase poškodenia bol motor v pohybe. Poškodenie zdvihátok len jedného valca počas

chodu motora je technicky prijateľné za podmienky zabrzdzenia pohybu rozvodového remeňa na strane výstupu od kľukového hriadeľa, čo spôsobí natiahnutie napínacej kladky a posunutie časovania. Súd prvej inštancie teda skonštatoval, že v uvedených záveroch znaleckého ústavu tak bol dostatočným spôsobom popísaný technicky prijateľný spôsob poškodenia motora za určitých podmienok. Znalecký ústav však nevylúčil, že by tieto podmienky v danom prípade nenastali, resp., že nemohli nastať. Sám znalec U. uviedol, že vozidlo malo najazdených vyše 232.000 km a motor bol na hranici svojej technickej životnosti. Podľa názoru súdu prvej inštancie jednotlivé súčiastky a časti motora na hranici technickej životnosti musia byť vplyvom veku a opotrebenia značným spôsobom náchylnejšie k vzniku poškodenia. Súd prvej inštancie sa preto stotožnil so záverom znaleckého ústavu o poškodení motora v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalovaná v priebehu konania ďalej rozširovala dôvody odmietnutia poistného plnenia nad rámec listu zo dňa 23.04.2018, keď poukazovala na to, že vodič v danom prípade nebrzdil a preto nemožno túto udalosť považovať za náhodilú. Poukazovala, že ustanovenie § 797 ods. 4 OZ bolo do Občianskeho zákonníka pridané až novelou zákona č. 213/2018 Z.z., účinnou od 01.10.2018, a preto ho nemožno použiť na poistné udalosti, ktoré sa stali pred jeho účinnosťou. V opačnom prípade by došlo k neprípustnej retroaktivite. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že keby sa aj stotožnil s tvrdeniami žalovanej a pripustil by možnosť rozširovať dôvody odmietnutia poistného plnenia aj dodatočne, na uvedenom nič nemení skutočnosť, že aj takýto dôvod odmietnutia poistného plnenia zaťažuje dôkazným bremenom poisťovní. Uvedené súd prvej inštancie odôvodnil, že samotná skutočnosť, že vodič motorového vozidla v krízovej situácii nebrzdil ešte sama o sebe neznamená, že konal vedome, v úmysle získať plnenie z poistenia, a teda, že nešlo o náhodilú udalosť. Súd prvej inštancie sa stotožnil so závermi znalca Š., ako aj znaleckého ústavu, ktorí zhodne uviedli, že nie každý vodič reaguje na krízovú situáciu brzdením. Uvedené je plne akceptovateľné vzhľadom na to ako už súd prvej inštancie uviedol vyššie, že kolízna udalosť na motorovom vozidle je vo väčšine prípadoch stresujúcou a nečakanou udalosťou, pri ktorej vodič reaguje pod vplyvom zľaknutia a reflexívne. Spôsob reakcie častokrát závisí od skúseností vodiča. Nie je preto postačujúce, že sa v danom prípade nejednalo o náhodilú udalosť, jednoduché konštatovanie, že je tomu tak preto, lebo vodič motorového vozidla nebrzdil. Pokiaľ však ide aj o ďalšie dôvody odmietnutia poskytnutia poistného plnenia zo strany poisťovne v tomto prípade podľa čl. 7 ods. 3) a čl. 8 ods. 5 písm. b) poistných podmienok, ani ich naplnenie nebolo podľa názoru súdu prvej inštancie v tomto konaní preukázané. V zmysle čl. 7 ods. 3) mala poisťovňa právo odmietnuť poistné plnenie, ak poistený konal s úmyslom uviesť poisťiteľa do omylu. Súd prvej inštancie skonštatoval, že takéto úmyselné konanie zo strany poisteného sa žalovanej v konaní nepodarilo preukázať a nevyplývalo ani z vykonaného znaleckého dokazovania. Žalobkyňa v konaní uviedla, že voči vodičovi bolo v tejto súvislosti začaté aj trestné stíhanie, ktoré bolo následne zastavené, čo žalovaná v konaní nerozporovala. Bolo preto podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že úmysel na strane poisteného sa poisťovni nijakým spôsobom preukázať nepodarilo. Pokiaľ ide o čl. 8 ods. 5 písm. b), v prvom rade mal súd prvej inštancie za to, že takáto formulácia poistnej podmienky je v rozpore s ustanovením § 799 ods. 3 OZ, pričom uvedené zákonné ustanovenie bolo účinné už v čase uzatvárania poistnej zmluvy medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovanej. Súd prvej inštancie uvedené odôvodnil tým, že Občiansky zákonník sankcionuje porušenie povinnosti bezodkladne oznámiť, že nastala poistná udalosť, že poistený neposkytol pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a že nepredložil potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Sankcia v podobe zníženia plnenia z poistnej zmluvy (teda nie úplného odmietnutia), však prichádza do úvahy len vtedy, ak vedomé porušenie povinností poisteného malo podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti a zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti. Súd prvej inštancie vysvetlil, že ak teda právny predchodca žalovanej upravil v poistných podmienkach, že uvedené porušenie povinností zo strany poisteného bude sankcionované odmietnutím poskytnutia poistného plnenia, uvedené je v priamom rozpore so znením zákona a zakladá nezákonný postup poisťovne. Keby však takýto postup poisťovne aj bol v tomto prípade možný, je potrebné uviesť, že aj v zmysle záverov znaleckého dokazovania nebolo v konaní preukázané, že by žalobkyňa ako poistená poskytla poisťovni pri prešetrovaní poistnej udalosti nepravdivé informácie. V tejto súvislosti žalovaná v konaní uvádzala, že pokiaľ má súd za to, že poistné plnenie bolo potrebné len primerane znížiť, mal by súd uviesť akým spôsobom je ho potrebné znížiť. S týmto názorom sa súd prvej inštancie nestotožnil. Uvedené odôvodnil, že je plne v kompetencii poisťovne posúdiť vzhľadom na poistnú udalosť, jej priebeh, vznik, rozsah, spôsobené následky a závažnosť porušenia povinností zo strany poisteného, akým spôsobom zníži poskytnuté poistné plnenie. Na zistenie uvedených skutočností a aj posúdenie primeraného zníženia poistného plnenia spolu s riadnym odôvodnením takéhoto zníženia zákon poskytuje poisťovni lehotu na vyšetrenie poistnej udalosti. Nie je v žiadnom prípade povinnosťou ani úlohou súdu suplovať povinnosti poisťovne. Preto pokiaľ žalovaná v tomto smere neprezentovala súdu žiadny konkrétny návrh, súd prvej inštancie jeho návrhu nemohol vyhovieť. Zároveň bola požiadavka

žalovanej značne nelogická. Súdu prvej inštancie nebolo zrejmé ako mohol primerane krátiť poistné plnenie, ak žalovaná žiadne poistné plnenie v tomto prípade neposkytla a nebola ani ochotná ho poskytnúť. Pokiaľ ide o výšku nároku uplatneného žalobou, súd prvej inštancie uviedol, že znalecký posudok znaleckého ústavu konštatoval všeobecnú hodnotu motorového vozidla ku dňu vzniku poistenia vo výške 11.191,- eur. Keďže žalobkyňa mala v danom prípade dojednané aj pripoistenie GAP, domáhala sa zaplataenia uvedenej všeobecnej hodnoty motorového vozidla. Takto stanovenú všeobecnú hodnotu motorového vozidla žalovaná nerozporovala. Poukázala však na to, že v zmysle dojednaných poistných podmienok pripoistenia GAP (konkrétne čl. 4 ods. 1 VPP-GAP), je potrebné od poistného plnenia vždy odpočítať aj hodnotu použiteľných zvyškov vozidla, ktoré boli v znaleckom posudku znaleckého ústavu ohodnotené na sumu 2.197,71 eur s DPH. Keďže uvedený postup poisťovne žalobkyňa v konaní nepopierala, uvedený postup pri výpočte poistného plnenia mal súd prvej inštancie medzi stranami za nesporný. Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že poistné plnenie, na ktoré má žalobkyňa nárok predstavuje sumu 8.993,29 eur, čo je výsledná suma po odpočítaní ohodnotených použiteľných zvyškov. Zo zvyšnej časti preto súd prvej inštancie žalobu žalobkyne posúdil ako nedôvodnú a v tomto rozsahu ju zamietol. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal aj tým, že žalovaná v konaní namietala aktívnu legitimáciu žalobkyne. Túto námietku súd prvej inštancie posúdil ako nedôvodnú, pretože v konaní bolo nesporné, že poistnú zmluvu s právnym predchodcom žalovanej uzatvoril žalobkyňa. Žalobkyňa bola uvedená ako poistený, pričom to bola žalobkyňa, kto platil dojednané poistné. V konaní tiež nebolo preukázané, že by poistenie bolo dojednané v prospech tretej osoby. Obdobne nebolo sporné, že poistenie v danom prípade zaniklo z dôvodu zániku predmetu poistenia (totálna škoda motorového vozidla) s poukazom na § 803 ods. 3 OZ, čo žalovaná oznámila žalobkyňi listom zo dňa 09.04.2018. Zánik poistenia z uvedeného dôvodu však neznamená, že by žalobkyňa ako poistený nemala mať nárok na poskytnutie poistného plnenia ak súd dospel k záveru, že v súvislosti so škodovou udalosťou malo byť žalobkyňi poistné plnenie vyplatené. Žalobkyňa sa v konaní domáhala aj zaplataenia prislúchajúceho úroku z omeškania, a to vo výške 5 % p. a., v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré súd prvej inštancie žalobkyňi priznal tak, ako si ho uplatnila od 09.05.2018, čo bol prvý deň po uplynutí 15 dňovej lehoty podľa § 797 ods. 3 OZ, od kedy žalovaná informovala žalobkyňu o uzavretí poistnej udalosti (23.04.2018), teda odkedy skončila vyšetrenie, až do zaplataenia. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, súd prvej inštancie o ňom rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP. Súd prvej inštancie odôvodnil, že žalobkyňa sa v konaní domáhal zaplataenia 12.900,- eur, pričom po čiastočnom späťvzati žaloby a priznaní nároku rozsudkom v časti, mala úspech vo veci v sume 8.993,29 eur, čo zodpovedá úspechu 69,70 %. Žalovaná mala v konaní úspech v rozsahu zamietnutej časti a časti, v ktorej žalobkyňa zobrala svoju žalobu späť, teda v sume 3.906,71 eur, čo zodpovedá úspechu 30,30 %. Čistý úspech žalobkyne v konaní tak predstavuje 39,40 %. Na základe uvedeného súd prvej inštancie skonštatoval, že v tomto rozsahu má žalobkyňa voči žalovanej árok na náhradu trov konania. V konaní vznikli aj trovy štátu, a to trovy znaleckého dokazovania, keď súd prvej inštancie uznesením zo dňa 03.09.2021, č.k. 12C/35/2018-541, vyplatil Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline sumu 396,78 eur zo štátnych finančných prostriedkov. Súd prvej inštancie uvedené odôvodnil tým, že z jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku nevyplýva, akým spôsobom sa súdy pri neexistencii právnej úpravy trov štátu, majú vysporiadať s takto vzniknutými trovami. Preto je potrebné sa riadiť základnými zásadami CSP, zohľadňujúc spravodlivé usporiadanie vzťahov a majúc na zreteli zásadu vyjadrenú v čl. 4 ods. 2 CSP. Odôvodnil, že práve pre možnosť vzniku takýchto prípadov zákonodarca vo svojich úvodných základných princípoch zakotvil možnosť a zároveň povinnosť súdov výkladu právnej normy v zmysle vopred jasne zadefinovaných pravidiel, ktoré majú smerovať k spravodlivému usporiadaniu procesných vzťahov. Právny výklad je teda racionálna činnosť, ktorá dáva zmysel právnemu textu a je integrálnou súčasťou procesu aplikácie práva, čo sa najzreteľnejšie prejavuje v súdnej aplikácii práva. V tomto smere teda predstavuje predovšetkým proces objasňovania zmyslu, obsahu a významu textov prameňov práva ako nosičov právnych pravidiel (pozri napr. uznesenie sp.zn. 4Obdo/18/2017 z 25. júla 2017). Súd prvej inštancie preto aplikujúc čl. 4 ods. 2 a berúc do úvahy ustanovenie § 253 ods. 1, pretože ide o trovy dôkazu, rozhodol tak, že štátu priznal nárok na náhradu vzniknutých trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 30,30 %, čo predstavuje neúspech žalobkyne v konaní a voči žalovanej rozsahu 69,70 %, čo predstavuje neúspech žalovanej.

4. Proti výrokom III., IV. a V. rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. V prvom rade žalobkyňa upozornila súd prvej inštancie na chybu v písaní v rozsahu jej mena. Žalobkyňa mala za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko žalobkyňa predložila už pri podaní návrhu dôkaz č. 1, a to návrh poisťky „I. & R. č. XXXXXXXXXXXX, ako

aj projekciu poistenia zo dňa 24.11.2015, z ktorého vyplýva špecifikácia poistenia finančnej straty, kde je výslovne uvedené, že rozdiel trhovej hodnoty vozidla, ktorú malo v čase dojednaní tohto doplnkového poistenia a plnenia zo základného krytia v prípade totálnej škody (na ktorú žalobkyňa opakovane poukázala), vzhľadom na tieto skutočnosti mala za to, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bol utvrdená v tom, že rozdiel medzi plnením z havarijného poistenia a hodnotou motorového vozidla ku dňu vzniku škodovej udalosti je týmto poistením riadne krytý v celom rozsahu nároku. Žalobkyňa argumentovala, tým že doplnkové poistenie GAP, na ktoré žalovaná odkazovala nebolo ani len súčasťou spisu, a preto súd prvej inštancie sa nemal ako oboznámiť s jeho obsahom. Zo skutočnosti, že sa k tomuto bodu nevyjadřila a trvala na svojich písomných návrhoch a ani túto časť návrhu nevezala späť, bolo zrejmé, že vychádzala z predložených dokumentov, a to záväzku poisťovne uvedenom v projekcii poistenia „I. & R.F. KASKO zo dňa 24.11.2015. Žalobkyňa ďalej poukázala na znenie čl. IV ods. 1 dojednaných podmienok pripoistenia GAP, v zmysle ktorých tak do rozsahu poistného plnenia má byť poistenému (žalobkyni) uhradená aj hodnota použiteľných zvyškov motorového vozidla, odkazujúc na totálnu škodu, vrátane spoluúčasti. Preto mala žalobkyňa za to, že súd prvej inštancie na základe vyjadrenia žalovanej a jeho citácie nesprávne právne posúdil jej nárok a nepriznal jej v tejto časti nárok v čiastke 2197,71 eur s DPH, ktorý je podľa žalobkyne v rozpore s dohodnutými poistnými podmienkami. Žalobkyňa tvrdila, že súd prvej inštancie neuznaním jej nároku v rozsahu použiteľných zvyškov vozidla v sume 2197,71 eur s DPH s príslušenstvom nesprávne percentuálne vypočítal jej úspech v konaní vo výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie a taktiež nárok štátu v percentuálnom pomere vyplývajúcom z náhrady nároku štátu vo výroku V. napadnutého rozsudku. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch III., IV. a V. zrušil a vec vrátil na opätovné konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne v prvom rade upozornila na zmätočnosť opravného uznesenia Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 13.06.2023, č.k. B5-12C/35/2018-616 s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 20.07.2023, č.k. B5-12C/35/2018-638 a opravného uznesenia zo dňa 31.07.2023, č.k. B5-12C/35/2018-640. Žalovanej nebolo zrejmé ako má správne znieť záhlavie rozsudku súdu prvej inštancie. Ďalej žalovanej nebolo z odvolania žalobkyne zrejmé, k akým nesprávnym skutkovým zisteniam mal podľa žalobkyne súd prvej inštancie dôjsť. K tomu, že žalobkyňa poukázala v odvolaní na znenie čl. 4 ods. 1 dojednaných podmienok pripoistenia GAP žalovaná uviedol, že počas konania žalobkyňa nenamietala, ani nespochybnila spôsob stanovenia výšky poistného plnenia, preto súd prvej inštancie považoval uvedené za nesporné. V nadväznosti na to uviedla, že ak žalobkyňa namietala v odvolaní, že VPP - GAP nie sú súčasťou spisu, tak je potom otázne, ako vôbec mohol súd prvej inštancie dospieť k záveru o danosti nároku žalobkyne na poistné plnenie z pripoistenia finančnej straty GAP, keďže v tomto smere dôkazné bremeno preukázania tohto nároku ležalo na žalobkyni. K tvrdeniu žalobkyne, že mala byť návrhom poisťky "I. R." č. XXXXXXXXXXXX projekciou poistenia zo dňa 24. novembra 2015 utvrdená v tom, že rozdiel medzi plnením z havarijného poistenia a hodnotou motorového vozidla ku dňu vzniku škodovej udalosti je týmto poistením riadne krytý, žalovaná predniesla, že z návrhu poistnej zmluvy uvedené nie je možné žiadnym spôsobom vyvodiť. Naopak z návrhu poistnej zmluvy je možné vyvodiť, že poistenie finančnej straty - GAP sa bude spravovať VPP GAP (vo verzii M/159/15). Ďalej žalovaná poukázala aj na záznam o rokovaní finančného agenta s klientom pred uzatvorením zmluvy o poskytnutí finančnej služby. Keďže z odvolania nebolo žalovanej zrejmé, na základe akých úvah mala žalobkyňa za to, že ustanovenie čl. 4 ods. 1 dojednaných podmienok pripoistenia VPP GAP by sa malo interpretovať v takom smere, že od trhovej hodnoty poisteného vozidla v čase dojednaní doplnkového poistenia finančnej straty - GAP sa nemá odčítať hodnota použiteľných zvyškov argumentovala, že súd prvej inštancie čl. 4 ods. 1 dojednaných podmienok pripoistenia VPP GAP interpretoval správne, ak dospel k záveru, že žalobkyni nárok vo výške 2.197,71 eur nepatrí. Žalovaná poukázala na podstatu poistenia finančnej straty (t.j. jeho zmysel a účel). Žalovaná považovala odvolanie žalobkyne v celom rozsahu za nedôvodné. Mala za to, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci a následne vec správne právne posúdil.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedla, že ho považuje za irelevantné. Zopakovala, že pri uzatváraní poistenia ho žalovaná presvedčala o tom, že pri totálnej škode pri pripoistení GAP jej bude preplatená plná výška poškodeného motorového vozidla, inak by si ho nezvolila. Ďalej uviedla, že je potrebné si uvedomiť, že vyčíslenie použiteľných zvyškov je len „hypotetické“ a nakoniec absentuje pri výpočte podľa príl. č. 6 vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z.z. V tejto súvislosti dodala, že suma použiteľných zvyškov bola hypotetická, keďže sa jej ich podarilo predať za necelých 1.000,- eur. Žalobkyňa mala za to, že je potrebné rozhodnúť o pripoistení GAP a má nárok aj na ďalšie plnenie, nakoľko bola určite uvedená

do omylu pri uzatváraní pripoistenia GAP. Žalobkyňa trvala na podanom odvolaní v celom rozsahu a žiadala odvolací súd, aby jej odvolaniu vyhovel.

7. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedla, že žalobkyňa predniesla viaceré nové skutkové tvrdenia, ktoré neuviedla ani v odvolaní, a ani v rámci prvoinštančného konania. Argumentovala, že ide najmä o tvrdenie, že žalobkyňa mala byť pri uzatváraní poistenia presvedčaná, že pri pripoistení GAP jej v prípade škodovej udalosti bude preplatená plná výška poškodeného motorového vozidla, alebo že podľa názoru žalobkyne je suma použiteľných zvyškov hypotetická, pretože sa jej podarilo predať použiteľné zvyšky za sumu 1.000,- eur. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa tieto skutočnosti uviedla v rámci súdneho konania po prvýkrát, a preto vzhľadom na obsah ustanovenia § 366 CSP na tieto nové skutkové tvrdenia nie je možné prihliadnuť. Navyše uviedla, že žalobkyňa tieto skutkové tvrdenia vôbec nepreukázala a ich pravdivosť ani nepodložila žiadnym relevantným dôkazom. Žalovaná opätovne argumentovala, že z návrhu poistnej zmluvy je možné vyvodiť, že žalobkyňa bola riadne poučená o tom, akými všeobecnými podmienkami sa bude spravovať pripoistenie GAP, t.j. VPP - GAP, čo žalovaná potvrdila aj svojím podpisom a opätovne poukázala na záznam o rokovaní finančného agenta s klientom pred uzatvorením zmluvy o poskytnutí finančnej služby. V konaní tak bolo podľa žalovanej preukázané, že žalobkyňa prevzala a bola oboznámená s obsahom VPP - GAP, súhlasila s nimi a zároveň aj potvrdila, že tomuto finančnému produktu porozumela. Tvrdenia žalobkyne, že mala byť pri uzatváraní poistenia údajne presvedčaná, že pri poistení GAP jej v prípade škodovej udalosti bude preplatená plná výška poškodeného motorového vozidla označila žalovaná za nepreukázané. Podľa žalovanej by odvolací súd mal prihliadať na tieto tvrdenia žalobkyne ako na neprípustné novoty a zároveň ako na nepreukázané a neopodstatnené skutkové tvrdenia, ktoré sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. K hodnote použiteľných zvyškov odkázala žalovaná na jej vyjadrenie v spore a poukázala pritom aj na rozsudok NS ČR, sp.zn. 25Cdo 1160/2005 zo dňa 28.02.2007, na rozsudok NS ČR sp.zn. 1 Cz 82/88, zo dňa 30.11.1988 a na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Cob/131/2016, zo dňa 11.01.2018. Tvrdenia žalobkyne predstavujú podľa žalovanej novoty v odvolacom konaní, pričom vo vyjadrení žalobkyne zároveň absentujú akékoľvek dôkazy, ktoré by preukazovali jej tvrdenia. Žalovaná ďalej poukázala na skutočnosť, že hodnota použiteľných zvyškov bola stanovená znaleckým posudkom a teda bola preukázaná. V zmysle uvedenej rozhodovacej praxe nemôže byť na ujmu žalovanej to ako s vozidlom nakladala žalobkyňa po škodovej udalosti, keďže ide o subjektívne okolnosti na strane žalobkyne.

8. Odvolací súd po zistení, že odvolanie žalobkyne bolo uplatnené včas, preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

9. Z hľadiska skutkového stavu veci vychádzal odvolací súd zo zistení súdu prvej inštancie, pričom pre danú vec považoval za rozhodujúce, že žalobkyňa mala so žalovanou dohodnuté havarijné poistenie I. & R. - KASKO motorového vozidla zn. R. H., L.: T. podľa podmienok poistnej zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 24.11.2015. K havarijnému poisteniu uzavrela žalobkyňa so žalovanou poistenie finančnej straty GAP. Dňa 25.02.2018 došlo v T., na ulici Na H. ku škodovej udalosti, pri ktorej na poistenom motorovom vozidle bola spôsobená totálna škoda. Podľa znaleckého posudku vyhotoveného Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, č. XXX/XXXX bola všeobecná hodnota motorového vozidla ku dňu vzniku poistenia 11.191,- eur a hodnota zvyškov vozidla s DPH 2.197,71 eur.

10. Sporným v konaní zostala správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď poistné plnenie priznané žalobkyňi znížil o hodnotu zvyškov vozidla.

11. Podľa § 797 odsek 2 Občianskeho zákonníka právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).

12. Poistný vzťah založený poistnou zmluvou je založený na zmluvnej voľnosti (§ 2 odsek 3 OZ) pri dodržaní zákonom stanovených podmienok. V základnej rovine pre tento vzťah platí, že právami a povinnosťami zmluvných strán je povinnosť poistníka platiť poistné a právo poistníka na výplatu poistného plnenia, keď nastane poistná udalosť predpokladaná poistnou zmluvou. Právna úprava predpokladá, že podrobnejšia úprava práv a povinností účastníkov poistného vzťahu bude v konkrétnom prípade obsiahnutá v poistnej zmluve a v poistných podmienkach (§ 788 OZ). Podľa článku 4 bod 3 oddiel II Všeobecných poistných podmienok pre poistenie KASKO - 2010 pokiaľ došlo k zničeniu

vozidla je poisťným plnením suma zodpovedajúca trhovej cene vozidla v čase poisťnej udalosti znížená o hodnotu použiteľných zvyškov (č.l. spisu 66, opak listu). V poisťnej zmluve žalobkyňa svojím podpisom potvrdila, že so všeobecnými poisťnými podmienkami bola oboznámená. V okolnostiach tejto veci nebolo sporným, že strany konania sa dohodli na tom, že pri vyčíslení finančnej straty žalobkyne v podobe totálneho zničenia vozidla poisťnou udalosťou, bude poisťné plnenie vychádzať nie z trhovej ceny v čase vzniku poisťnej udalosti, ale zo všeobecnej hodnoty motorového vozidla, ktorú malo poisťné vozidlo ku dňu vzniku poisťovania (pripoistenie GAP). Vyššie uvedené bolo premietnuté aj do článku 4 odsek 1 Všeobecných poisťných podmienok - GAP, na ktoré žalovaná žalobkyňu upozornila (aj ho odcitovala) v podaní k predmetu sporu zo dňa 22.11.2021 (č.l. spisu 563). Z procesného deja v tejto veci je zrejmé, že žalobkyňa takto prezentované dojednanie zmluvných strán o výške poisťného plnenia nespochybňovala. Preto sa odvolací súd nestotožnil s námietkou žalobkyne, že súd prvej inštancie nebol so znením obsahu predmetného dojednania oboznámený. Uvedené pre danú vec znamená, že zmluvný vzťah strán sporu bol založený na dojednaní, že z poisťovania finančnej straty (GAP) má žalobkyňa ako poisťená/ý nárok na poisťné plnenie, ktoré sa rovná rozdielu trhovej hodnoty poisťného vozidla v čase dojednania doplnkového pripoistenia a poisťného plnenia z havarijného poisťovania a hodnoty zvyškov. Vo vzťahu k použiteľným zvyškom motorového vozidla odvolací súd podporne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 234/2007 zo dňa 30.06.2008, z ktorého vyplýva, že zachované a nepoškodené zvyšky vozidla (súčasť a súčiastky poškodeného vozidla) majú objektívne vždy majetkovú hodnotu, pri určovaní výšky ktorej nie je rozhodujúci subjektívny aspekt (akým spôsobom je v individuálnom prípade ten ktorý poškodený subjekt spôsobilý alebo schopný naložiť s touto hodnotou). Pokiaľ žalobkyňa namietala, že ako spotrebiteľ bola utvrdená v tom, že doplnkovým poisťením je krytý rozdiel medzi plnením z havarijného poisťovania a hodnotou motorového vozidla ku dňu vzniku škodovej udalosti odvolací súd prednáša, že súdom prvej inštancie jej bol daný procesný priestor reagovať na podanie žalovanej zo dňa 22.11.2021, v ktorom žalovaná popísala vyčíslenie poisťného plnenia a žalobkyňa mohla predniesť aj predmetnú námietku. Navyše zo zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 26.05.2023, ako aj zo zápisnice z tohto pojednávania vyplynulo, že sám súd prvej inštancie na otázku ustálenia výšky nároku žalobkyňu upozornil v rámci svojho predbežného právneho posúdenia veci, precízne predniesol aj matematický výpočet výšky poisťného plnenia, a to bez hodnoty použiteľných zvyškov, vo vzťahu ku ktorému žalobkyňa následne žiadnu vecnú argumentáciu neuviedla. To znamená, že ak žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie predmetnú námietku nepredniesla, a svoj procesný útok na takejto námietke nezaložila, nebolo možné už na takúto námietku v zmysle § 366 CSP v odvolacom konaní prihliadať.

13. Na základe uvedeného potom odvolací súd uzatvára, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý výšku poisťného plnenia žalobkyňi priznal bez sumy, zodpovedajúcej hodnote použiteľných zvyškov, z totálne, pri poisťnej udalosti zničeného, u žalovanej poisťného motorového vozidla, má oporu v zmluvných dojednaniach strán sporu, a teda aj v hmotnom práve. Súdom prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci a tento aj správne právne posúdil, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v závislých výrokoch IV a V o nároku na náhradu trov konania, ktoré rozhodnutia reflektujú na pomer miery úspechu v spore podľa § 255 CSP a zavinenia zastavenia konania podľa § 256 CSP postupom podľa § 387 odsek 1, 2 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 odsek 1 v spojení s § 262 odsek 1 CSP. Žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

15. Na záver odvolací súd prednáša, že v postupe súdu prvej inštancie, ktorý opravným uznesením č.k. B5-12C/35/2018-638, zo dňa 20.07. 2023 a opravným uznesením č.k. B5-12C/35/2018-640, zo dňa 31.07.2023 vykonal v svojich rozhodnutiach opravu mena žalobcu/žalobkyne, ktoré správne znie T., nezistil zmätočnosť, ktorú tvrdila vo vyjadrení k odvolaniu žalovaná. Z obsahu týchto rozhodnutí je zrejmé, že opravným uznesením č.k. B5-12C/35/2018-638, zo dňa 20.07. 2023 súd prvej inštancie opravil zrejmu nesprávnosť v mene žalobkyne v záhlaví rozsudku č.k. 12C/35/2018-605 zo dňa 26.05.2023 a opravným uznesením č.k. B5-12C/35/2018-640, zo dňa 31.07.2023 opravil zrejmu nesprávnosť v mene žalobkyne v uznesení č.k. B5-12C/35/2018-616 zo dňa 13.06.2023.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).